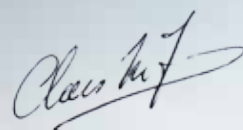
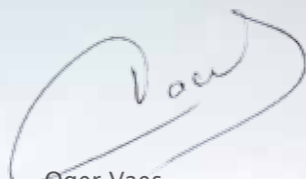

In naam van Albert Bolle en zijn Tanzaniaanse gemeenschap, maar ook in naam van het ganse Bollé Bollé-team houden wij eraan u van harte te bedanken voor alle steun.

Marie-Jeanne Claes
Secretaris

Oger Vaes
Voorzitter

Van harte dank voor uw gewaardeerde aanwezigheid op het gouden priesterjubiläum van Albert.

--
Rekening houdend met onze steeds maar toenemende activiteiten en de groei van onze vereniging hebben wij ervoor gekozen om vanaf april 2010 onze juridische structuur aan te passen en over te gaan van een "Feitelijke Vereniging" naar een "VZW".

--
Gezien het grote succes van het poëzie- en fotoboek "Over leven en overleven in Tanzania", dat Bollé Bollé eind vorig jaar uitbracht ten voordele van de projecten van pater Bolle, werd beslist om een herdruk van dit boek uit te brengen. De boeken zullen opnieuw afgehaald of opgestuurd kunnen worden vanaf mei 2010. Aarzel echter niet om alvast je bestelling te plaatsen via het speciale formulier op onze website www.bollebolle.be.

--
Meer informatie en foto's over onze activiteiten en de bijhorende projecten van pater Bolle, kan u zoals steeds terugvinden op www.bollebolle.be.

Bollé Bollé
feitelijke vereniging

p/a salvalaan 29
3191 schiplaken
tel. +32 (0) 15 61 48 27
gsm +32 (0) 497 58 89 00
mail : info@bollebolle.be
<http://www.bollebolle.be>

NIEUWSBRIEF . 03

20 maart 2010.

Lieve donateur en/of sympathisant van Bollé Bollé,

Bieke Thys uit Hamont-Achel vertrok begin februari samen met zes andere kernleden van Bollé Bollé voor drie weken naar pater Albert Bolle in Igunga - Tanzania. Naar aanleiding van dit bezoek schreef ze haar reisimpressie's neer. Geniet u even mee van haar verhaal:

Het leven zoals het is: Igunga - Tabora, Tanzania 2010.

Wanneer ik de missiepost betreed, word ik overvallen door een warm gevoel. Lachende gezichten en open armen verwelkomen me. Hartelijk. Vertrouwd ook. Na drie lange dagen van onderweg zijn, van moeizame bagagecontroles, nog moeilijkere bagagetransporten en van uren rijden over wegen zonder wegdek voelt het aan als thuiskomen. Meer nog, het is thuiskomen.

Ook de stralende gezichten van mijn reisgenootjes spreken boekdelen. Ik ben duidelijk niet de enige die blij is terug om te zijn. Als kernleden van Bollé Bollé is het voor baba Oger, Bram -aka Bolle mdogo- en voor mezelf respectievelijk de tweede, vierde en derde keer dat we voet zetten op Tanzaniaanse bodem. We zullen drie weken op de missiepost bij pater Bolle, spil en draaiende kracht achter onze vereniging, verblijven. Opvolgen van de projecten, uitwerken van een planning op lange termijn en helpen met de bouwwerken staan op onze to-do lijst. Maar uiteraard laten we ons ook opnieuw, en steeds dieper, onderdompelen in de Tanzaniaanse cultuur en het leven van alle dag.

En dat leven is sinds mijn vorige bezoek in november 2008 danig veranderd. Of toch ook weer niet. Naast het toegenomen aantal gemotoriseerde vervoersmiddelen is in Igunga ook het elektriciteitsaanbod exponentieel gestegen (helaas stijgen nachtlawaai en lichtpollutie in dezelfde mate). Dankzij het regenseizoen is de omgeving zowel van vorm als kleur veranderd. Groener en met bloemen en planten en met blaadjes aan de bomen.

Helaas is regenseizoen echter een nogal relatief begrip, want als er meer dan 50 dagen geen druppel water uit de hemel valt, is "regenseizoen" een redelijk groot woord, niet? Maïsoogsten dreigen dan ook volledig te mislukken wanneer de regen niet snel zal komen. Ik doe alvast een regendansje.

Op enkele wisselstukken na (de Duitse pater Georges heeft Igunga immers ingeruild voor aan andere parochie, er zijn nieuwe zusters gearriveerd en onze meisjes van toen hebben plaats gemaakt voor onze dochters van nu) draait de missiepost zoals voorheen. Albert staat nog steeds meer tussen bakstenen dan tussen de kerkbanken, houdt ook nog steeds vast aan het motto "een dag zonder freecell, is een dag niet geleefd" en is het, naar eigen zeggen, meer dan gewoon geworden kookbananen met ingewanden te eten. Father Max, de Fransman, houdt nog steeds van mayonaise, supu, des herbes de provence en fluostiften (al mag zijn favorietenlijstje vanaf nu ook aangevuld worden met Elixir d'Anvers) en de zwarte pater Joseph houdt nog steeds van korte broeken, ugali en actiefilms (de meeste actie krijg je bovendien met de volumeknop op 10).

Ook de fundi of werkmannen hebben het afgelopen anderhalf jaar niet stilgezeten en hebben dapper voortgebouwd. En hoe! Waar in 2008 enkel de oude gebouwtjes van een Chinees bouwkamp stonden, staan nu 2 klassenblokken met ieder 4 klassen, een dining hall en slaapzalen voor 260 meisjes. De oude gebouwen zijn gerenoveerd en bieden onderdak voor leerkrachten, schoolkeuken en administratie. Stil van verwondering kijken we en zien dat het goed is. Heel goed zelfs. De middelbare school heeft immers een ongekend succes. Maar liefst 160 nieuwe meisjes meldden zich begin januari aan om in het eerste jaar te mogen starten. En

Albert zou Albert niet zijn als hij ze niet allemaal toegelaten zou hebben. Vier klassen per leerjaar in plaats van twee, dat moet toch perfect haalbaar zijn? Een snelle rekensom doet ons verschieten. Een school met 640 leerlingen in plaats van de oorspronkelijke 320?! Alweer worden we stil. Eerst van ongeloof en dan van angst. Komt dit wel goed? De dagen die volgen worden dan ook doorgebracht met tellingen, ramingen, herberekeningen en het aanpassen van de plannen. Met knip- en plakwerk welteverstaan. Want de laptop waarop het tekenprogramma stond is 'voor onderhoud' naar Dar es Salaam. Weg laptop, weg tekenprogramma en dus ook weg mailbox. Het mysterie van Bolle's niet werkende e-mail is bij deze ook opgelost!

Met een indrukwekkende budgetraming en onze nieuwe plannen onder de arm trekken we samen met Albert naar Mwanzugi om in een rustige omgeving met zicht op het meer ongestoord te kunnen vergaderen. Althans dat was het plan. Maar waarom 10 km rijden als het ook aan je eigen keukentafel kan? Ondanks de minder ideale omstandigheden wordt er ernstig vergaderd. Over St. Leo's en Mary Alakoks, over lagere en middelbare scholen, over uitbreidingen, klaslokalen en slaapzalen, over waterputten, regenbuizen en veiligheid. Over rechterhanden en plannen op korte en lange termijn. Over leerlingenaantallen, oud ijzer en budgetten. Over toen, nu en later. Vragen worden gesteld en beantwoord, plannen worden goedgekeurd. Albert is tevreden, en dus zijn wij dat ook. Pater Bolle met zijn ploeg in Igunga, de Bollé-Bollékes met grote achterban in België en omstreken: samen, en mét de voorzienigheid, zien we het voor de komende jaren volledig zitten!

Niet alleen op bouwvlak hebben we succes, ook de regendans werpt zijn vruchten af. Samen met de vier andere Bollé-Bollé-ers (Marie-Jeanne, Ludo, Dimitri en Antoon die de afgelopen weken in de Tanzaniaanse parken niet enkel met het wild-life maar evenzeer met de wondere wereld van insecten en ander (on)gedierte kennis hebben mogen maken) arriveert ook de eerste regen. Beiden partijen worden met open armen ontvangen. Benieuwd naar de verhalen van de eersten zijn we zeker, maar nog meer benieuwd zijn we naar de regen. Afgelopen week hebben we immers goten geplaatst aan verschillende gebouwen van de lagere en middelbare school, samen met enkele leerlingen werden de regentanks uitgekuist en Eduardi, de lasser van dienst, heeft voor deksels voor de stenen watertanks gezorgd. Na een grondige inspectie kunnen we met enige trots melden dat we na deze eerste regenbui maar liefst 13.000 liter hemelwater hebben opgevangen. Hoera!

Helaas zorgde diezelfde regenbui in een naburig dorpje ook voor een bijzonder krachtige stroming van de rivier die op haar beurt de weg volledig vernielde. Weg weg. Ook dit is Afrika.

Met acht extra werkende handen vliegt het werk, en zo ook de laatste week voorbij. Vlaggenmasten worden geveerd en in beton gestort, plastic regentonnen van 5.000 liter worden geplaatst, uitnodigingen voor etentjes en schoolwedstrijden worden aanvaard, vlaggen worden gehesen op de tonen van een meerstemmig volkslied (met een krop in de keel en de hand op het hart), bananenboeren worden bezocht en koffers worden gepakt. Ook met een krop in de keel. En met pijn in het hart. Maar ook met zon, Afrikaanse kleuren, geuren en ontelbare herinneringen; aan de ongekende gastvrijheid, aan kuku na chipsie, Kilimanjaro en Elixir, aan te kleine kerken en misvieringen die uren duren maar nooit vervelen, aan 'leren van', aan regenwormen, muggen en kumbi kumbi (geroosterde insecten), aan gelukkig zijn met weinig tot niets, aan chapati maar helaas geen mbuzi, aan stralende gezichten, aan pakken geduld, liefde, warmte en oh nog zoveel meer.

Bieke - februari 2010.

U ziet, beste vrienden, pater Bolle en zijn werkmensen hebben niet stil gezeten. De gebouwen die de voorbije twee jaar werden gerealiseerd zijn af en mogen gezien worden. Er is gezorgd voor voldoende ruimte, zowel in de klaslokalen als in de slaapzalen. De ruimtes zijn natuurlijk niet luxueus, maar het is er wel aangenaam om te verblijven en te studeren.

Maar de nuchtere feiten zijn er ook. Het internaatsproject heeft zo'n succes dat de plannen gewijzigd dienen te worden. Het initieel plan van 320 leerlingen zal verdubbeld worden tot 640 meisjesstudenten. Albert Bolle is immers de mening toegedaan dat ook de allerarmsten recht hebben op onderwijs om zo op een structurele manier hun levenssituatie te kunnen verbeteren. En wie zijn wij om hem tegen te spreken?

De directe consequenties nemen we er dan maar bij. Het volledige project moet tegen 01/02/2012 klaar zijn om alle leerlingen in de vier leerjaren een onderkomen te bieden. Wij van Bollé Bollé geloven er sinds ons laatste bezoek meer dan ooit tevoren in en zullen ons uiteraard blijven inzetten om pater Bolle en zijn bevolking te helpen. We koesteren dan ook de hoop dat we, net als in het verleden, op uw sympathie en steun mogen blijven rekenen. De Koning Boudewijnstichting heeft onze erkenning verlengd zodat giften vanaf € 30,00 op het rekeningnummer van de Koning Boudewijnstichting 000-0000004-04 (IBAN: BE10 0000 0000 0404 - BIC: BPOTBEB1) met vermelding "L82181-Bollé Bollé" fiscaal aftrekbaar blijven volgens art.104WIB met een belangrijk fiscaal voordeel tot gevolg.